Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41359
Copyright: Melk, Benediktinerstift

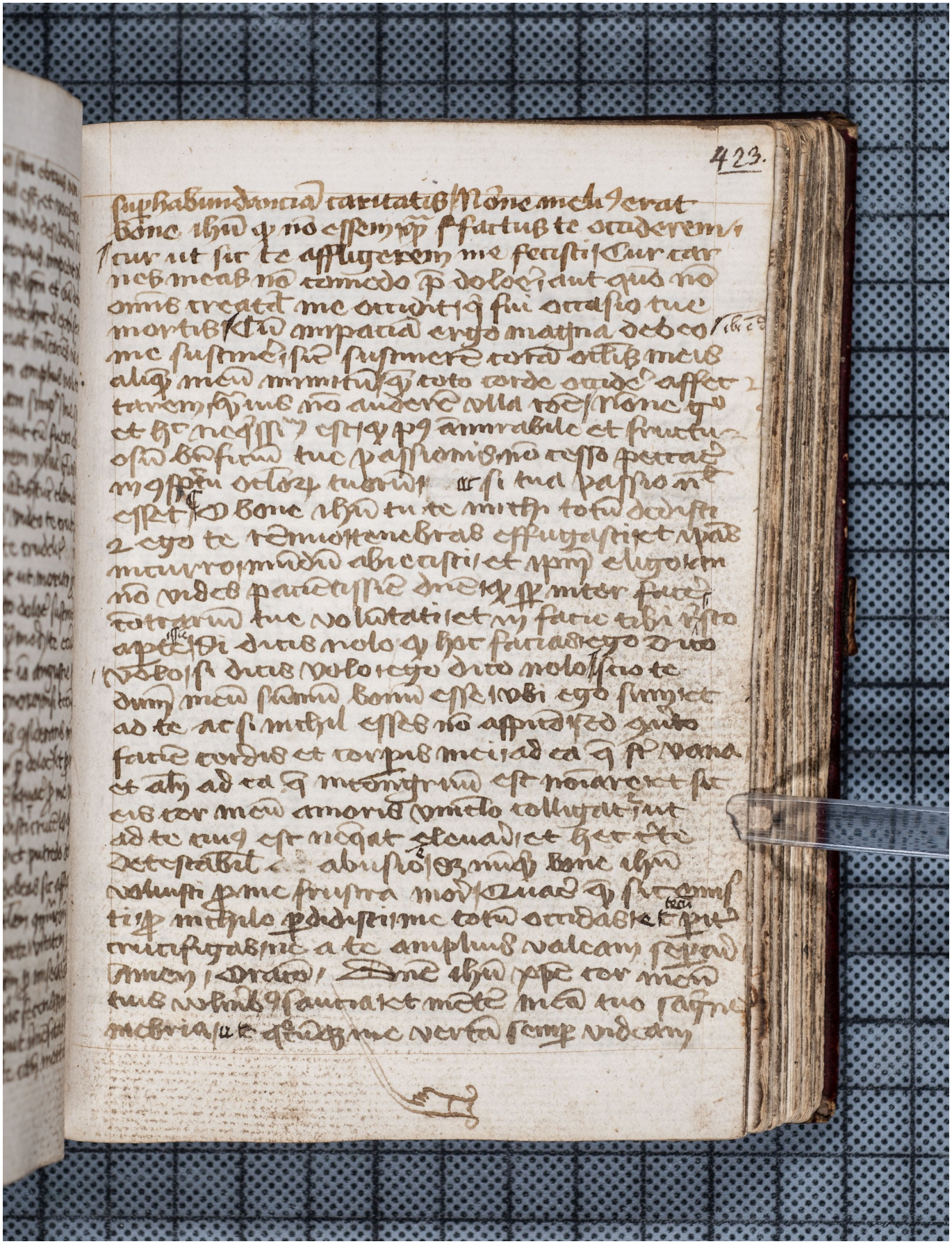

423.

superabundancia caritatis. Nonne mihi erat
bone ihu quod non essem nisi fortius te studerem
cur ut sic te affligerem me feristi. Cur car
nes meas non tamen dolor aut quis non
omnis treatat me strudit quia fui strasio tue
mortis. Ecce impatia ergo magna debeo
me sustinere sic sustinere totum oblius meus
aliquid meum murmitus quod toto corde studeo affec
tarem quod nus non audere ulla rationem quod
et hic necessitas est quod quod admirabile et fructu
osum bonum tue passionis non tesso petrat
magnum dolorem tuum. Si tua passio non
esset. O bone ihu tu te mithi totum dedisti
2 ego te tenebras effugiestiet nubes
mundi abiectisti et nunc eligo eum
non videbis parcetisse dicit quia inter fuce
totum tue voluntatis et mi facie tabi visto
apetisti dicis nolo quod hoc faciat ego dico
volo si dicis volo ego dico nolo si no te
dum meum summum bonum esse. Ubi ego sum et
ad te ac si mihi esse non appreciat quo
facie cordis et corpus mei ad ea quod sit vana
et alia ad ea quod meum fuit noviarent sit
eis cor meum amoris vinculo colligat ut
ad te cum est negat stenuat et hec ete
detestabit abusio. Ergo mihi bone ihu
valuisti quia me frustra modo quia quod sit omnis
tis mihi solo quidem me totum studias et pu
ritis fugas me a te amplius valeam sed ad
amen. Amen. Dne ihu pse cor meum
tuis velinis quod sanctificet mente mea tuo sapie
memoria ut quia me verta semper videam